

[Diderichsen.]

jeg vist også sagde ved første behandling, hører nøje sammen med disse spørgsmål her, og jeg synes stadig væk, at vi må kunne nå en højere grad af forenkling og koordinering ved at drage hele spørgsmålet om den rette udformning af kulturcentertanken med ind i disse drøftelser.

Jeg vil da slutte med at sige, at ligesom 1933 blev et mærkeår gennem socialreformen, som gjorde Danmark til en moderne velfærdsstat, synes jeg, at gennemførelsen af denne lovgivning kan blive en ny mærkepæl, som kan gøre os til et foregangsland med hensyn til udformningen af fritidsundervisningen.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg takker for den velvilje, der er kommet til udtryk over for lovforslaget, også her ved genfremsættelsen. Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at takke det faste undervisningsudvalg for den beretning, der er afgivet, og for den særlige form, beretningen har fået. Det er, mig bekendt, første gang man har afgivet en så omfattende beretning om et lovforslag af denne art, og den vil jo ganske givet både være en god orientering for alle ude omkring, der interesserer sig for dette arbejde, og også en meget stor lettelse i den anden runde, der nu forestår.

Flere af ordførerne har været inde på spørgsmålet om, hvornår vi kunne blive færdig med lovforslaget, og jeg vil gerne takke for det tilsagn, der er givet om at arbejde hurtigt med denne lovgivning, der, som vi alle sammen ved, ventes meget stærkt ude omkring. Når det er sagt, vil jeg dog gerne føje til, at fordi vi nu engang har folketingsårene inddelt, som vi har, vil der af og til, det ved vi, være opgaver, der er så store, at skal vi færdiggøre dem på en for folketinget helt tilfredsstillende måde, ja, så må det tage en vis tid at komme tingene igennem; det forstod jeg også lå i de bemærkninger, der blev gjort. Man stiler efter at blive færdig i dette kalenderår, for ellers kan loven ikke føres ud i livet pr. 1. august, og vi skal yde vor medvirken; men der er så store og alvorlige problemer i denne lovgivning, at vi nok må sige til dem, der har opfattet bemærkningerne her i dag sådan, at nu er

denne lov hjemme pr. 1. august 1968, at det kunne vise sig, at arbejdet fik et sådant omfang — hvis det skal gøres fuldt forsvarligt — at det kan blive vanskeligt at nå det. Men som sagt, fra ministeriets side skal vi gøre, hvad vi kan for at fremme det.

Jeg skal ikke knytte bemærkninger til alt, hvad der er sagt af de enkelte ordførere. En del var jo betragtninger, der også var fremme ved førstebehandlingen i fjor.

Jeg vil gerne sige til hr. Poul Hansen og hr. Robert Christensen, at jeg er helt enig i vigtigheden af at få en samordning i gang mellem de forskellige hold. Hr. Poul Hansen mente, at de forskellige oplysningsforbund ikke var forelskede i hinanden. Jeg har nu indtryk af, at de samarbejder udmærket, og vi kender jo dog også fra denne sal eksempler på, at folk, der ikke er forelskede i hinanden, nok kan finde ud af at gå sammen i kortere eller længere perioder.

Hr. Robert Christensen omtalte reglerne om administrationen, og hr. Bendix var inde på det samme; herom har jeg bebudet at ville stille ændringsforslag, sådan at vi tager alle administrationsreglerne ud af dette lovforslag. Jeg tror, det er en rigtig tanke, og jeg er glad for, at ordførerne tilsluttede sig den. Vi bør nok ikke lige før en kommunalreform gennemføre ændrede regler her, som vi måske skal til at ændre én gang til i løbet af ganske få år. Det må være muligt at køre den nye lov med de nuværende administrationsregler; så kan vi i ro og efter fortsatte forhandlinger med kommunerne, som vi er i god forhandling med om disse ting, finde frem til de forslag, vi skal stille folketinget over for.

Jeg var glad for hr. Bendix' bemærkninger om, at man skulle fastholde det private initiativ. Jeg forstår ikke helt den utryghed eller usikkerhed, eller hvilket udtryk man nu skal bruge, over for de private oplysningsforbund, der kom til orde fra forskellige sider. Traditionen i Danmark på den frie voksenoplysnings område er jo de personlige og private initiativer; det må vi ikke glemme. Der er også en lang tradition for kommunal indsats, men den oprindelige tradition er det private. Jeg kan godt sige — og dermed tænker jeg også på nogle bemærkninger, som vist hr. Svend Hau-